

A szervezetek képviselői kijelentették, hogy semmiféle fenyegetéssel sem bírhatják rá őket annak a parancsnak teljesítésére, hogy a vasutasok a francia tábori vasuti osztag főnökének rendeljék alá magukat. Átnyújtottak a miniszternek egy francia parancsot, amelyben megtiltják a Birodalmi Bank fiókjainak, hogy folyósítsák a vasutasok járandóságait. A miniszter kijelentette, hogy ezt a rendelkezést megfelelő rendelkezéssel fogja ellensúlyozni.

A zárórségek feltartóztattak és visszaküldtek 130 vagon szén-erméket és mellékterméket, amit a Ruhr-vidékről ki akartak szállítani. A holland határon néhány csempészési kísérletnek jöttek nyomára. Trierben lefoglaltak 250 millió márkát, amit a sztrájkoló vasutasoknak szántak. A geisenkircheni városszövetség vonakodott a kirótt 100 millió márkányi pénzbírságot megfizetni, ezért lefoglalták a városi pénztár készletét, amely 120 millió márkát tett ki. Vittenben növekszik a munkanélküli német munkások száma, akik el akarnak szegedni. Általánosságban az a benyomás, hogy a feszültség némileg enyhült.

A német kormány a megszálló hatóságok

kivételi tilalmára azzal válaszolt, hogy utasítást adott a kereskedőknek és iparosoknak, amelyben a francia és belga határon át minden áru kivételét megtiltotta.

Essenben egy francia tisztet a védőrség egy tagja agyonlőtt. A Ruhr-vidékről egyre nagyobb számban jelennek meg vasuti szerencsétlenségeket.

Mint a párisi lapok jelenik, a Ruhr-vidéki megszálló hatóságok a párisi hivatalos körökkel egyetértésben azzal a kérdéssel foglalkoznak, hogy azokra a városokra, amelyeket német miniszterek meglátogatnak, szankciókat és pedig súlyos pénzbírságot vessenek ki.

Az Havasnak jelentik Düsseldorfból: A feszültség még tart. A bochumi vámgazgató elhatározta, hogy elfogadja a megszálló hatóság átiratait még akkor is, ha francia nyelvűek.

Bochumi jelentés szerint vasárnap reggel erős belga csapatosztagok Dorsten mellett átkeltek a Lippe-hídon és megszállták Holterhausen és Herrestdorsten pályaudvart. A pályaudvarok megszállásának következtében ma már a Haltern-Veseli vasuti szakasz is kikapcsolódott az átmenő forgalomból.

*mint szegedi paprika kerülnek plombázás alá.* A szegedi paprika hírneve érdekében tiszteltetel kérjük, hogy a rendezet hiányosságát méltóztatassék pótolni s a paprikatermelés tekintetében Szegedet zárt területnek méltóztatassék nyilvánítani, oly módon, hogy az ide behozott paprika nyilvántartassék s őrlés után a származás helye szerint plombáztassék s szegedi paprika címén más vidéki paprika forgalomba ne legyen hozható.

A paprikatermelők memorandumát tegnap küldték meg a földmívelésügyi miniszternek.

## Ujabb városi terhek a láthatáron.

(A Szeged tudósítójától.) Az a rövidlátó pénzügyi poliika, amellyel a város gazdasági ügyeit in ézik a torony alatt, minduntalan súlyos, megoldhatatlan problémákat vet fel. A kiedások fokozatos növekedésén kívül állandóan újabb és újabb terhek szakadnak a városra, de a város jövedelmei a tanács többségének a földbérlők iránt táplált tulságos szimpátiája miatt csak csigalassúsággal kullognak a drágulás után.

A héfői tanácsülésen a polgármester felfeltette a kérdést, hogy mi lesz akkor, ha a lakástörvénytervezet törvénné válik és a lakbéréket a békebeli bérek negyvenszeresére emelik. Egy-egy városi tisztviselőnek ebben az esetben több lakbért kell majd fizetnie, mint amennyi a fizetése. Tehát a lakástörvény új terheket ró a városra, mert az alkalmazottak lakbérilletményeit arányosan kell emelni. „De hol vesszük rá a fedezetet,” kérdezte reménytelenül a polgármester, „hiszen a lakberek emelkedése következtében befolyó adó és pótdóttóbblet csak nagyon kis részét fedezi annak a husz-harmincmillió teherdóttóbbletnek, ami a tisztviselők lakbértóttóbblete címén szakad majd a városra.” Feleletet természetesen nem kapott, pedig a tanács több tagja bizonyára gondolt az egyetlen megoldási lehetőségre, a földbérek felemelésére.

Jellemzi egyébként a helyzetet az a körülmény is, hogy a város Hivatalos Lapja-nak legujabb számában megjelent fűbér hirdetemny szerint egy tehén évi legeltetésért mindössze 1500—2000 koronát kellene fizetniök a tehéngazdáknak. A fűbéreket Bokor Pal polgármester-helyettes állapította meg olyan nagy jóindulattal, hogy az még a tanácsnak is föltűnt. Szó került ugyanis arról, hogy a fűbéreket szénávalutában kellene megállapítani, de határozatot nem hozott a tanács. A háboru előtt egy tehén után tizenöt korona volt a fűbér, ami akkor három métermázsa szénának felelt meg. A polgármester-helyettes által megállapított fűbér pedig harminc kiló széná árával egyenlő, tehát alig tízedrésze a békebeli bérnek. A város legelőin évente körülbelül hatezer állatot legeltetnek és abban az esetben, ha minden állat után csak egy métermázsa széná árát fizetnének a gazdák, már az is harminchatmillió korona évi jövedelmet jelentene.

Ilyen körülmények között nem lehet csodálkozni azon, ha minduntalan nehézségekkel küzd a város, ha megoldhatatlan problémát jelent a kereseti adó miatt megnövekedő adóhivatal elhelyezése, ha az égetően szükséges építkezés megindítása helyett arra gondol a tanács, hogy a bérházból ktlakoltatja a kereskedőket (Balogh Károlynak ez a terve) és így bőviti ki az adóhivatalt.

## Tisseyre a magyar jóvátételről.

Tisseyre francia képviselő a magyar jóvátételről egy interviewban a következőket mondotta:

— Teljes meggyőződéssel mondom, hogy örülltségnek tartom, hogy Magyarországtól még jóvátételt is követelnek. Az ország egyszerűen képtelen fizetni, tulságosan sokat veszített. De ki kell jelentenem, hogy ez és a következők csupán az én magánvéleményem és e kérdésben önmagamát kivéve nem képviselek senkit. Ami a magyarországi reparációs problémát illeti, Franciaország álláspontja Magyarországgal szemben, szerintem a magyar jóvátétel ügye nem hasonlítható a német jóvátételhez. A magyar jóvátétel forszírozása nem szolgálja a végleges pacifikálás művét és ha erőszakolják, akkor megvagyok győződve arról, hogy Magyarország eloquens védőkre talál. Remélem, bár nem tudom, hogy erre nem fog sor kerülni.

## Uj tárgyalásokat akarnak a törökök kezdeni.

Izmed basa tegnap találkozott Harrington tábornokkal és kijelentette, hogy nagyon ragaszkodik a béke létrejöttéhez és úgy vélekedik, hogy az ellenségeskedés folytatására nem fog sor kerülni. Konstantinápolyból Angorába megy, hogy újabb utasításokat szerezzen.

Izmed ma este utazik el Konstantinápolyból és Eszkishireben találkozik Musztafa Kemal basával, akinek referálni fog a lausannei tárgyalásokról. Izmed és Kemal megállapítják azoknak a beszédeknek körvonalaít, amelyeket Angorában fognak tartani.

A török lapok jelentése szerint Izmed basa a

szövetséges főbiztosoknak jelentést fog átadni a nemzetgyűlés megbízásából szerkesztett jegyzékkel együtt. Ebben kifejti Törökország békefeltételeit. A tárgyalások újból való megkezdésének helyét és idejét a szövetségesek jelölnék ki.

A török gazdasági konferenciának Szmirnában való megnyitása alkalmával Kemal basa egyebek között kijelentette, hogy a szövetségesek a törökök jogos követeléseit, melyeket a lausannei konferencián előterjesztettek, nem ismerték el. Ezért tehát a törököknek elő kell nyomulni, hogy teljes függetlenségüket kiküzdjék.

## A paprikások memorandumuma.

(A Szeged tudósítójától.) Beszámollunk arról a mozgalomról, amely a szegedi paprikatermelők, feldolgozók és kereskedők között indult meg a legutóbb megjelent paprikarendelet igazságtalanságai ellen. Dr. Gerle Imre, a Magyar Paprikatermelők, Feldolgozók és Értékesítők Országos Szövetségének elnöke most írásba foglalta mindazokat a kifogásokat, amelyek az új rendelettel szemben emelhetők. Ezt a memorandumot a földmívelésügyi miniszterhez terjesztik fel és az áldatlan állapotok sürgős orvoslását kérik.

A memorandum elsősorban azt kifogásolja, hogy az új rendelet az érdekeltségek meghallgatása nélkül készült. Az új rendelet a régivel szemben visszaesést tartalmaz, mert még több súlyos formalitásokhoz köti a paprika feldolgozását és értékesítését. A paprikával dolgozók állandó zaklatásnak és jóhiszeműleg dolgozva is folytonos büntetésnek lehetnek kitéve. Az általános szemponitok alapján az érdekeltségek a rendeletet a következőkben kérik módosítani:

1. A paprika minősítésére, őrlésére vonatkozó rendelkezések helyesek az exportpaprikára vonatkozólag, de a belforgalomra nem szükségesek, felesleges és terhes korlátozások. A belföldi forgalomra készült paprikát csak vegytisztaságra és étkezési használhatóságra kellene minősíteni. A minősítést a vevőközönségre kell bízni, annál is inkább, mivel a mostani osztályozások a magyar vevőközönség ízlésének nem felelnek meg.

2. Észrevételezik, hogy a paprikát a minősítéstől számított egy év alatt új minősítésnek kell alávetni, akár van arra szükség, akár nincs. Ez roppant nagy munkával, költséggel terheli meg a paprikát és pedig teljesen indokolatlanul, mert a paprika kellő raktározás és kezelés mellett évekig is eláll anélkül, hogy minőségében változás állana be. Eilenben rossz raktározás és kezelés folytán pár hónap alatt megromolhatik vagy minőségéből veszíthet. Minek a kifogástalanul megőrzött paprikát egy év múlva új minősítésnek alávetni. Ezért a 11. § úgy változtatandó meg, hogy a külsőleg és láthatóan leromlott paprika az állami szakközeg határozata folytán új minősítésnek vetessék alá, melyért díjat csak akkor tartozik a fél fizetni, ha árja minőségében változotttnak találják.

3. A végrehajtási utasításban az foglaltatik,

hogy a paprikakülönlegességek fétterméke a kikészítő lakásán is ellenőrizendő. Ez oly fölösleges minduntalan zaklatásnak teszi ki a kikészítő közönséget, hogy az ellen az egész paprikakikészítő társadalom tiltakozik.

4. A végrehajtási utasítás azt is elrendeli, hogy a malmos az őrlési könyvből hetenkint kimutatást tartozik beadni, ami alól az állam csak egyes vállalatoknak adhat három hónapokénti kimutatásra engedélyt. Ez feltétlenül személyeskedésre és kivételes kedvezmények osztogatására vezet.

5. A végrehajtási rendelet előírja, hogy a paprika varrat nélküli zsákba helyezendő el. Ilyen zsák ezideig nem igen volt forgalomban s csak pénzeszsákként használtatott. Ezért e rendelkezés oda módosítandó, hogy a paprika belső varrásu vagy belső varrással állékonyan foldozott zsákba helyezhető el.

Az újból való minősítésre irányuló kérelmek elutasítása esetén a felebbezés ne a földmívelésügyi minisztériumhoz történjék, honnan esetleg csak hónapok múlva történhetik intézkedés, hanem a jellegmegállapító bizottsághoz, mely helyben és kéznél van.

A minősítő állomás intézkedései elleni felebbezés díja elviselhetetlenül magas (1000-1500-ig és 15000 koronáig). Kérik, hogy felebbezési díjúl csakis a rendeletben megszabott összegek 10 százaléka szabassék ki s így mindenkinek módjában legyen a sérelmes intézkedés ellen felebbezéssel élni.

Ezek azok a sérelmek, melynek megváltoztatását kérik a paprikások.

— A rendelet sok rendelkezései között — írja a memorandum — egyet nem találunk meg: a szegedi paprika hírnevének védelmét. A bortörvény a tokaji bor hírnevét megvédi, hamisítását, más vidéki borokkal való keverését megakadályozza. Ami a magyar borok között Tokajhegyalja, az a paprikák között a szegedi paprika. A külföldön voltaképen nem a magyar paprikát, hanem a szegedi paprikát ismerik s annak van világhírneve. Ezt azután több vidék kihasználja és Szegedre hozza a kalocsai, vagy más vidék paprikáját megőrltetni, mely ennek következtében szegedi plombázással láttatik el s azután mint „szegedi paprika” kerül a forgalomba. Vannak napok, mikor vagonszámra érkeznek Szegedre a paprikák s itt megőrlve